

det er hensigten, ikke i loven at optage en bestemt grænse for tilskuddets størrelse, men at fastsætte denne efter lignende principper, som anvendes ved de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger. Kommunerne vil således ikke fremtidig have nogen økonomisk interesse i at søge arbejderne gennemført efter bestemmelserne i afsnit III (de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger), og man påregner derfor, at kommunerne i et større antal tilfælde end hidtil vil søge arbejderne gennemført ved anvendelse af den i afsnit II angivne lettere fremgangsmåde med forelæggelse for det lokale amtsnævn, hvorved arbejdsministeriet vil blive aflastet for behandlingen af disse mindre omfattende sager.

Samtidig foreslås der i § 4 som nyt stk. 2 åbnet adgang for arbejdsministeren til at bestemme, at andre end kommunale arbejder kan henføres under bestemmelserne i afsnit II. Der tænkes herved navnlig på sådanne mindre arbejder, der udføres af forskellige offentlige eller private institutioner, museer, biblioteker etc., som egentlige beskæftigelsesforanstaltninger, men som ved at blive henført under lovforslagets afsnit II vil kunne komme ind under den dermed forbundne enklere administration.

Den arbejdskraft, der hidtil har kunnet anvises til de mindre betydelige kommunale arbejder, har alene omfattet sådanne personer, herunder især arbejdsløshedsforsikrede, der ville være henvist til at søge hjælp hos kommunen, hvis de ikke fik anvist arbejde, eller som inden for den nærmeste tid ville være henvist til at søge sådan hjælp. Man har i forbindelse med samordningen af den lille beskæftigelseslov med loven om de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger overvejet at stille samme ledighedskrav til de arbejdere, som anvises til de her omhandlede mindre betydelige arbejder som til selve beskæftigelsesforanstaltningerne. For at forenkle administrationen af disse mindre betydelige arbejder har man imidlertid fundet det rettest at undlade at stille krav om en vis tids forudgående ledighed for de personer, der får anvist arbejde ved disse mindre arbejder. Det foreslås derfor, at man anvender de samme bestemmelser ved disse mindre betydelige arbejder, som i øvrigt er gældende for de arbejder, der omhandles i afsnit I, d. v. s. at det alene kræves, at de pågældende skal være arbejdsløse. Herved imødekommer man for de mindre omfattende beskæftigelsesarbejders vedkommende det af medlemmer af partiet Venstre og Det konservative Folkeparti under punkt 3 fremsatte forslag om, at der ikke skal stilles krav om forudgående længere tids ledighed som betingelse for henvisning, idet man alene opretholder dette

krav, for så vidt angår de større beskæftigelsesforanstaltninger, som gennemføres med tilskud efter afsnit III.

Til § 4.

Bestemmelsen træder i stedet for §§ 1 og 2 i lov-bekendtgørelse af 1. april 1952 om tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond til visse kommunale arbejder med de ændringer, som følger af det i bemærkningerne ovenfor til afsnit II anførte.

§ 1, stk. 2, i den gældende lov (den lille beskæftigelseslov) om indsendelse af regnskab foreslås ophævet, idet de fornødne bestemmelser herom vil kunne fastsættes administrativt, jfr. også lovforslagets § 22.

§ 2, stk. 2 og 3, i den gældende lov foreslås ligeledes ophævet, jfr. herved lovforslagets § 3 og § 18, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Til § 5.

Bestemmelsen svarer med forskellige, væsentlig formelle, ændringer til § 3 i den gældende lov. Det foreslås dog, at foreningen Bymæssige Kommuner og de offentlige arbejdsanvisningskontorer skal repræsenteres i amtsnævnene.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer bortset fra redaktionelle ændringer ganske til den gældende lovs § 4.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer ganske til § 5 i den gældende lov.

Til afsnit III.

Afsnittet angår de egentlige beskæftigelsesforanstaltninger, der nu udføres med tilskud efter afsnit II i beskæftigelsesloven af 1946.

Som anført i de særlige bemærkninger til afsnit II, forventes en del mindre omfattende arbejder, der nu udføres som egentlige beskæftigelsesforanstaltninger, fremtidig at kunne udføres efter reglerne i afsnit II, således at disse sager ikke fremtidig skal behandles i arbejdsministeriet. I øvrigt stilles der forslag om forskellige forenklinger. Herom henvises til bemærkningerne til de enkelte paragraffer.

Der stilles særskilt forslag om, i hvilket omfang beskæftigelsesforanstaltningerne skal udføres efter forudgående licitation, jfr. bemærkningerne til § 9 nedenfor.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer med nogle redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 4.